

НЕОБХІДНІСТЬ І МОЖЛИВОСТІ ВДОСКОНАЛЕННЯ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ОПАНУВАННІ НАУК НА МАГІСТЕРСЬКОМУ РІВНІ ПІДГОТОВКИ З УРАХУВАННЯМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ДОСВІДУ

Останнім часом все більше уваги фахівців освітньої сфери приділяється питанню інтенсифікації та вдосконалення освітніх технологій при опануванні наук на магістерському рівні підготовки.

В сучасних умовах інтенсивного розвитку всіх сфер діяльності суспільства потреба в інноваційності постає як мета. Це не лише мета освіти, але й мета щодо сприяння формуванню інноваційного мислення та підходів майбутніх фахівців, у тому числі і юристів господарсько-правового спрямування, до професійної справи.

Сьогодні сучасного роботодавця все більше цікавить не лише теоретико-правовий рівень підготовки молодих фахівців, а й їх креативне мислення, особистісний підхід до своєї справи. Тому мета вищої освіти полягає не лише в тому, щоб розширити спектр та обсяг теоретичного навантаження, особливо при опануванні наук на магістерському рівні підготовки, а й спрямувати думку студента через застосування нових освітніх технологій у русло сучасного інноваційного мислення, як внести свій особистий (творчий) вклад у сферу професійної діяльності.

Вивчення предметів професійного спрямування як наук — це інструмент отримання інформації і відповідно нових знань. Мова йде про рівень формування компетенції, оскільки професійно спрямовані юридичні предмети та їх вивчення обумовлюють становлення кваліфікованого фахівця-юриста. Максимальне залучення внутрішніх ресурсів студента, здобутих знань під час навчання за бакалаврським рівнем підготовки, досвіду під час проходження переддипломної практики мають встановити тісний і позитивний контакт під час спілкування «викладач—студент» при проведенні усіх видів навчальних занять.

Під час обговорення проблемних питань професійного спрямування, перш за все в лекційних курсах, викладачі мають можливість в умовах моделюючого навчання застосовувати нові освітні технології, зокрема, висловити власне тлумачення ситуації (на базі кейс-методу).

На магістерському рівні підготовки юридичного факультету при вивченні питань професійного спрямування, зокрема, зі спеціалізації «Правове регулювання економіки», «Господарське судочинство», «Правове регулювання банківської діяльності», «Міжнародне економічне право», маючи теоретичний багаж знань, студент має вчитися виявляти свій інтелектуально-вольовий потенціал, здібності до засвоєння нових знань, умінь і навичок. При цьому, безумовно, повинна бути одним із основних компонентів у процесі навчання і практична складова, тобто актуальні питання юридичної практики.

В умовах сучасних інноваційних методів навчання з урахуванням європейського досвіду широко використовується проблемно-ситуативний підхід. Він передбачає залучення таких видів роботи як: створення та вирішення проблемних ситуацій, презентації, конференції, переговори тощо.

Ці види роботи направлені на формування соціально-комунікативної активності студентів. Вони мають формувати вміння будувати стосунки з керівництвом, колегами у колективі та ділові відносини із партнерами. Дані види інтерактивної взаємодії націлюють студента на проактивний (моделювання відносин протягом спілкування, миттєва реакція на ситуацію) чи реактивний (очікування розвитку подій і відповідне моделювання відносин) тип.

На базі здобутих теоретичних знань з правових наук, окремих галузей права можна запропонувати вирішення проблемних питань, де студент має продемонструвати вміння аналізувати ситуацію, спроектувати підготовку до укладання окремої угоди, надати пропозиції щодо вирішення певної правової ситуації в якості юрисконсульта підприємницької структури або юриста відповідної державної установи тощо. Цьому сприяє також і вирішення вправ та задач.

Викладач може підбирати такі ситуації спілкування, які заохочували б студентів використовувати свій ресурс із правових, загальноосвітніх та економічних наук, тобто пропонується метод створення ситуацій максимально наближених до реальних умов.

Такі підходи мають стимулювати професійне спрямування студентів магістерського рівня підготовки, їх активну життєву позицію, необхідність подальшого вдосконалення якостей фахівця-юриста.